Lietas Nr. C16101314
Lietas arhīva Nr. C-0300-15

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā

Jēkabpilī 2015. gada 15. aprīlī

Jēkabpils rajona tiesa:
tiesnese L. Bārbale, izskatot rakstveida procesā civillietu **AS „PrivatBank"** maza apmēra prasībā pret **/pers. B/** par naudas piedziņu,

konstatēja:

prasītājs AS „PrivatBank" (turpmāk - Prasītājs) iesniedzis tiesā maza apmērā prasību pret /pers. B/ (turpmāk - Atbildētāja) par naudas piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2009. gada 15. decembrī starp Prasītāju un Atbildētāju ticis noslēgts līgums par kartes VISA Classic „UNIVERSĀLA" konta atvēršanu, apkalpošanu un kredītlimita piešķiršanu (turpmāk - Līgums). Saskaņā ar Līguma noteikumiem Līguma neatņemamā sastāvdaļa ir Bankas Vispārējie darījuma noteikumi un Bankas pakalpojumu tarifi.

Saskaņā ar Līguma noteikumiem Prasītājs piešķīris Atbildētājai kredītlimitu 350 LVL (498,01 *euro*) apmērā.

Parakstot Līgumu, Atbildētāja apņēmusies pildīt tajā paredzētās saistības, saskaņā ar Līguma 6., 8., 9., 10. un 11. punktu maksāt Prasītājam procentus 22,80 % apmērā no faktiski izlietotās kredītlimita summas, sākot ar kredītlimita (tā daļas) lietošanas 31. dienu.

Procentu maksājumu un kartes kredīta atmaksu atbilstoši Līguma 7. un 11. punkta 11.1. un 11.2. apakšpunkta noteikumiem Prasītājs ieturēšot no Līguma ietvaros veiktās minimālās kartes kredīta iemaksas summas, kuru Atbildētājai ir pienākums veikt līdz katra mēneša 25. datumam (ieskaitot). Par katru minimālās kartes kredīta iemaksas summas apmaksas kavējuma dienu Atbildētāja apņēmusies maksāt Prasītājam līgumsodu saskaņā ar Bankas pakalpojumu tarifiem. Bankas pakalpojumu tarifos soda sankcijas par nesavlaicīgu parāda dzēšanu veido gada soda procentu likme un komisija par nesavlaicīgu dzēšanu.

Gada soda procentu likme tikusi noteikta 22,8 %. Komisija par nesavlaicīgu dzēšanu sastādot 1 % no parāda kopsummas pārskata mēneša pēdējā dienā, tā tiek aprēķināta par katru parāda daļas atmaksas kavējumu (reizi mēnesī), ja kavējuma ilgums ir 5 (piecas) un vairāk dienas un ja kavējuma summa ir 5 LVL/10 EUR.

Prasītājs norāda, ka Atbildētāja kavējusi Līgumā paredzēto maksājumu izpildi, nav veikusi kontā iemaksas, tas ir, kredīta summas un procentu atmaksu saskaņā ar Līguma 10. punktu. Pamatojoties uz Prasītāja Vispārējo darījumu noteikumu 1.1.30.1., 1.1.32.2 un 1.5.1. punkta noteikumiem, Prasītājs 2010. gada 9. novembrī nosūtījis Atbildētājai paziņojumu, kurā lūdzis izpildīt visas Līguma saistības līdz 2010. gada 18. novembrim, taču saistības pilnībā nav tikušas izpildītas.

Prasītājs norāda, ka saskaņā ar Latvijas Republikas Civillikuma 1652. pantu parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, vai ar līgumu, vai arī pēc paražas.

Atbildētājas neizpildīto Līguma saistību apmērs uz aprēķina sagatavošanas dienu sastādot 547,26 *euro*, kas sastāv no:

- pamatparāda 474,88 *euro*;
- procentiem 32,22 *euro* (par laika periodu no 2010. gada 7. janvāra līdz 2010. gada 18. novembrim);
- līgumsoda par pamatsummas maksājumu kavējumu un komisijas par nesavlaicīgu parāda dzēšanu – 10 % no pamatparāda summas – 40,16 *euro* (par laika periodu no 2010. gada 26. februāra līdz 2010. gada 18. novembrim).

Ievērojot minēto un pamatojot prasību ar Civillikuma 1587., 1952., 1662., 1716., 1717., 1720., 1753., 1756., 1934., 1943. pantu, 1946. panta pirmo daļu, Prasītājs lūdz piedzīt no Atbildētājas iepriekš uzskaitīto parādu un visus tiesāšanās izdevumus. Kā arī lūdz norādīt spriedumā uz Prasītāja tiesībām saņemt 6 % gadā no parāda summas par laiku līdz sprieduma izpildei. Prasītājs lūdz lietu izskatīt rakstveida procesā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21} pantu Atbildētājai tika nosūtīts prasības pieteikuma noraksts, nosakot termiņu aizpildītas paskaidrojuma veidlapas par prasību iesniegšanai tiesā.

Saskaņā ar 56. panta piekto daļu tiesas dokumentus fiziskajai personai piegādā pēc tās deklarētās dzīvesvietas adreses, ja vien fiziskā persona tiesai nav norādījusi savu adresi, pēc kuras veicama saziņa ar tiesu. Fiziskajai personai ir pienākums būt sasniedzamai tās deklarētajā dzīvesvietas adresē, vai šīs personas norādītajā adresē saziņai ar tiesu. Savukārt saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.^{1} panta otro daļu, tas, ka tiesas dokumenti ir piegādāti uz fiziskās personas deklarētās dzīvesvietas adresi un dokumenti tiek nosūtīti atpakaļ, pats par sevi neietekmē dokumentu paziņošanas faktu. Atbildētāja nav atspēkojis prezumpciju par dokumentu saņemšanu.

Līdz sprieduma taisīšanai lietā Atbildētāja rakstveida paskaidrojumus nav iesniegusi, iebildumus pret pieteikumu nav cēlusi, nav pieteikusi lūgumu lietu izskatīt tiesas sēdē.

Civilprocesa likuma 250.^{25} panta otrā daļa nosaka, ka, ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā. Lietu tiesa 2015. gada 15. aprīlī izskata rakstveida procesā, par ko pusēm 2015. gada 2. martā nosūtīts paziņojums (lietas 71. - 72. lapa).

Novērtējusi rakstveida pierādījumus un apsvērusi prasības pieteikumā norādītos argumentus, tiesa atzīst, ka prasība ir noraidāma sekojošu apsvērumu dēļ.

Ar Līgumu (lietas 10. lapa) apstiprinās, ka Atbildētāja ar Prasītāju ir vienojušies par kredītlimita summu 498,01 *euro* (350 LVL) apmērā. Līgumā Atbildētāja ar savu parakstu apliecinājusi, ka ir iepazinusies ar visiem noteikumiem, piekritusi tos ievērot un atzīt sev par saistošiem, ko pienācīgi nav izdarījusi. Ar konta izrakstu (lietas 11. lapa). apstiprinās, ka Prasītājs piešķīris Atbildētājai kredītlimitu 498,01 *euro* (350 LVL) apmērā.

Tomēr tiesa atzīst, ka Prasītājs prasījuma tiesības ir zaudējis, jo lietā iestājies prasības noilgums.

Civillikuma 1895. pantā noteikts, ka visas saistību tiesības, kuras nav noteikti izņemtas no noilguma ietekmes un kuru izlietošanai nav likumā noteikti īsāki termiņi, izbeidzas, ja tiesīgā persona tās neizlieto desmit gadu laikā. Savukārt 2010. gada 1. janvārī spēkā stājās Komerclikuma D daļa, tajā skaitā 406. pants, kurā noteikts, ka no komercdarījuma izrietošie prasījumi noilgst triju gadu laikā, ja likumā nav noteikts cits noilguma termiņš.

Tā kā šajā lietā viens no līgumslēdzējiem ir komersants, tad atbilstoši Komerclikuma 389. panta jēgai un saturam, konkrētajā lietā ir piemērojami Komerclikuma D daļas nosacījumi, tajā skaitā Komerclikuma 406. pants.

Saskaņā ar Civillikuma 1896. pantu noilgums sāk tecēt ar to dienu, kurā prasījums ir tā nodibināts, ka pret parādnieku, kas nav izpildījis savu pienākumu, nekavējoties var celt prasību, kaut arī tomēr vēl nebūtu ne parādnieks liedzies izpildīt, ne arī kreditors viņam to atgādinājis.

Atbilstoši Civillikuma 1902. - 1906. pantos noteiktajam, noilgumu pārtrauc prasības celšana tiesā vai šķīrējtiesā, atgādinājums parādniekam par parādsaistībām, kā arī kreditora prasības atzīšana jebkādā veidā no parādnieka puses.

No lietā esošā 2010. gada 3. novembra Paziņojuma par vienpusēju atkāpšanos no līguma (lietas 53. lapa) ir redzams, ka Prasītājs piedāvājis Atbildētājai līdz 2010. gada 18. novembrim iemaksāt Atbildētājas maksājuma kartes „UNIVERSĀLĀ" kontā naudas summu, kas būtu pietiekama līguma saistību izpildei, norādot, ka Atbildētāja atlikusī saistību summa ir 581,03 *euro* (408,35 LVL).

No minētā Paziņojuma par vienpusēju atkāpšanos no līguma secināms, ka Prasītājs ir atcēlis Atbildētājam piešķirto kredītlimitu un vienpusēji atkāpies no Līguma ar 2010. gada 18. novembri. Tiesas ieskatā faktu, ka Prasītājs atkāpies no Līguma ar minēto datumu norāda arī tas, ka saskaņā ar prasības pieteikumam pievienoto parāda aprēķinu (lietas 16. - 17. lapa), Prasītājs ir aprēķinājis un lūdz piedzīt no Atbildētāja procentus par kredītlimita izmantošanu, kā arī līgumsodu par periodu līdz 2010. gada 18. novembrim. Līdz ar to atzīstams, ka prasījuma noilguma termiņš sāk tecēt no 2010. gada 18. novembra, kad Prasītājs ir atkāpies no Līguma.

Komerclikuma pārejas noteikumu 16. punktā noteikts, ja šā likuma D daļas spēkā stāšanās dienā Civillikumā vai citā likumā noteiktais noilguma termiņš nav notecējis, bet šā likuma D daļa nosaka īsāku noilguma termiņu, piemērojams šā likuma D daļā noteiktais noilguma termiņš, kurš skaitāms no 2010. gada 1. janvāra. Ja pēc šāda aprēķina noilguma termiņš iznāk garāks par līdzšinējo noilguma termiņu, noilguma termiņš izbeidzas tajā dienā, kad tas būtu notecējis saskaņā ar Civillikumu vai citu normatīvo aktu.

Ņemot vērā minēto, Prasītājam pēdējais termiņš prasības celšanai vai atgādinājuma nosūtīšanai Atbildētājai, bija 2013. gada 18. novembris. Minētajā termiņā prasība pret Atbildētāju tiesā nav celta.

Tiesa nekonstatēja, ka laika periodā no 2010. gada 18. novembra līdz 2013.gada 18. novembrim Prasītājs būtu vērsies tiesā par saistību izpildi Civilprocesa likuma 50.[1] un 66. nodaļas kārtībā, vai veicis citas darbības, kas apturētu vai pārtrauktu noilguma tecējumu. Lietas materiālos šādi pierādījumi nav iesniegti.

Civillikuma 1893. pants nosaka, ka saistību tiesības izbeidzas, ja tiesīgā persona tās pienācīgi neizlieto likuma noteiktā noilguma termiņā. Savukārt Civillikuma 1910. pants nosaka, ka ar noilguma termiņa notecējumu izbeidzas nevien prasības tiesība, bet arī pati saistību tiesība.

Kā norādīts Augstākās tiesas Senāta 2010.gada 21. aprīļa spriedumā *(lieta Nr.SKC 100/2010)*, ja, izskatot lietu pēc būtības, tiesa konstatē, ka ir iestājies civiltiesību normās noteiktais noilgums, tad tai jāpārbauda vienīgi jautājumus par noilguma apturēšanu vai pārtraukšanu, bet nav jāskaidro faktiskie apstākļi un jāvērtē pierādījumi, jo noilgums ir patstāvīgs pamats prasības noraidīšanai. Ievērojot minēto, kā arī to, ka uzskatāms, ka noilgums iestājies 2013. gada 18. novembrī, un Prasītājs pret Atbildētāju par saistību izpildi tiesā vērsies tikai 2014. gada 13. oktobrī, kas bija pēc noilguma iestāšanās, tiesa secina, ka prasījumam ir iestājies noilgums un iepriekš norādītais secinājums ir pietiekams patstāvīgs pamats prasības noraidīšanai, tādējādi spriedumā netiek dots vērtējums prasībā norādītajiem apstākļiem un netiek vērtēti citi iesniegtie pierādījumi.

Prasītājs samaksājis tiesas izdevumu atbilstoši likumā un tiesas noteiktajā apmērā, bet, tā kā prasība ir pilnībā noraidāma, tiesas izdevumi Prasītājam nav atlīdzināmi.

Vadoties no teiktā, saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 97., 193., 250.[25] pantu tiesa

nosprieda

AS „PrivatBank", reģistrācijas numurs 50003086271, maza apmēra prasību pret /pers. B/, personas kods /personas kods/, par naudas piedziņu **noraidīt.**

Spriedumu 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā, sūdzību iesniedzot Jēkabpils rajona tiesā. Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Tiesnese L. Bārbale